

1342

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 sierpnia 1952 r.

w sprawie zasad postępowania co do złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o likwidacji złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów i zasiawów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów (Dz. U. Nr 47, poz. 344) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym zarządzeniu bez bliższego określenia odnoszą się do dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344).

§ 2. Wszystkie instytucje (art. 1), mające w swoim posiadaniu ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty, złożone przed dniem 9 maja 1945 r. do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw, kaucja albo wadium, powinny dokonać spisu nie odebranych w terminie przedmiotów według stanu w dniu 10 marca 1952 r.

§ 3. W oddzielnych spisach powinny być wykazane:

- 1) przedmioty, których wydanie nie mogło nastąpić z przyczyn wymienionych w art. 3 ust. 2,
- 2) przedmioty, co do których uprawnienie do odebrania jest zależne od wyniku toczącego się postępowania

sądowego, a osoba roszcząca sobie prawo do przedmiotu zgłosiła to prawo w terminie przewidzianym art. 2,

- 3) przedmioty, których wydanie natrafia na uzasadnione techniczne trudności ze strony instytucji, a osoba posiadająca prawo do odebrania tego przedmiotu zgłosiła się po jego odbiór w terminie przewidzianym art. 2.

§ 4. Spisy przewidziane w §§ 2 i 3 powinny być dokonane komisyjnie w składzie trzech osób, wyznaczonych przez kierownika instytucji.

§ 5. 1. Instytucje obowiązane są w terminie do dnia 31 października 1952 r.:

- 1) przedmioty określone w § 3 pkt 1 przekazać do depozytu w Banku Handlowym S. A. w Warszawie na rzecz osób uprawnionych,
- 2) przedmioty określone w § 3 pkt 2 przekazać do depozytu w Banku Gospodarstwa Krajowego na rzecz osób uprawnionych,
- 3) przedmioty określone w § 3 pkt 3 wydać osobom uprawnionym.

2. Gotówkę obiegową stanowiącą depozyt, z wyjątkiem przypadków określonych w § 3, instytucje obowiązane są przekazać na dochód Skarbu Państwa w terminie do dnia 15 października 1952 r.

3. Instytucje obowiązane są przekazać w terminie do dnia 15 października 1952 r.:

- 1) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez Pocztową Kasę Oszczędności do Powszechnej Kasy Oszczędności,
- 2) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez inne instytucje krajowe — do Banku Gospodarstwa Krajowego,
- 3) książeczki emitowane przez instytucje zagraniczne — do Narodowego Banku Polskiego.

4. Wszystkie inne przedmioty lub kwoty, uzyskane ze sprzedaży tych przedmiotów, instytucje obowiązane są przekazać Państwu w terminie do dnia 30 listopada 1952 r. w trybie ustalonym instrukcją stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 6. 1. Należności za przechowanie, nie ściągnięte przez instytucje do dnia 8 marca 1952 r. włącznie, uznaje się za nieściągalne z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3.

2. Należności zabezpieczone na przedmiotach zastawu, uznane za możliwe do zaspokojenia z przedmiotu zastawu, banki i inne instytucje kredytowe pokryją z sum

uzyskanych z realizacji posiadanych zastawów. Należności, których nie można zaspokoić z realizacji posiadanych zastawów, uznaje się za nieściągalne, co nie zwalnia dłużnika od odpowiedzialności osobistej.

§ 7. Przyjęte do inkasa przed dniem 9 maja 1945 r. nie przedawnione weksle, czek i inne dokumenty, płatne w kraju, jeżeli wierzycielami lub dłużnikami z nich są krajowcy dewizowi, należy w terminie do dnia 15 października 1952 r. przekazać do Banku Gospodarstwa Krajowego a przedawnione zniszczyć. Weksle, czek i inne dokumenty, jeżeli wierzycielami lub dłużnikami z nich są cudzoziemcy dewizowi, płatne za granicą bądź w kraju, lecz z kont cudzoziemców, należy w tym samym terminie przekazać do Narodowego Banku Polskiego.

§ 8. Szczegółowy tryb postępowania z depozytami oraz przyjętymi do inkasa weksłami, czekami i innymi dokumentami reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 marca 1952 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole.

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 sierpnia 1952 r. (poz. 1342).

INSTRUKCJA NORMUJĄCA TRYB POSTĘPOWANIA Z DEPOZYTAMI ORAZ PRZYJĘTymi DO INKASA WEKSLAMI, CZEKAMI I INNYMI DOKUMENTAMI

§ 1. Przepisom niniejszej instrukcji podlegają nie odebrane do dnia 8 marca 1952 r. włącznie ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty złożone do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw, kaucja lub wadium przed dniem 9 maja 1945 r. oraz przyjęte przed tym dniem do inkasa weksle, czek i inne dokumenty.

§ 2. 1. W rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344):

- 1) za złożone do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw należy uważać wszelkie ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty przyjęte przez instytucje wymienione w art. 1 przed dniem 9 maja 1945 r., zarówno na podstawie umowy jak i bez umowy,
- 2) za znajdujące się w posiadaniu instytucji należy uważać również te ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty określone w art. 1, które po dniu 9 maja 1945 r. bez zlecenia deponenta, zastawcy lub zleceniodawcy ze względu na właściwość przedmiotu lub z innych przyczyn znajdują się na przechowaniu zastępczym w innej instytucji, muzeum lub u osób trzecich. W tych przypadkach obowiązki określone w niniejszej instrukcji wykonuje instytucja bezpośrednio zobowiązana z tytułu depozytu, zastawu lub przechowania.

2. W rozumieniu art. 2 dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344):

- 1) za osoby, które wstąpiły w prawa deponentów, należy uważać również te osoby, na których rzecz przedmiot został złożony do depozytu lub na przechowanie,
- 2) za zachowany uważa się termin, gdy obowiązek odebrania lub zgłoszenia (§ 3 zarządzenia) został wykonany w czasie od dnia 8 września 1951 r. do dnia 8 marca 1952 r. włącznie.

Podział przedmiotów na grupy.

§ 3. 1. Komisje wyznaczone przez kierowników instytucji (art. 1 dekretu z dnia 6 września 1951 r. Dz. U. Nr 47, poz. 344) podzielą przedmioty, o których mowa w § 1, według stanu z dnia 10 marca 1952 r., na następujące grupy:

- 1) wyroby z kruszców szlachetnych i drogich kamieni (biżuteria),
- 2) zagraniczne papiery wartościowe,
- 3) krajowe papiery wartościowe emitowane przez Państwo lub związki samorządowe,
- 4) pozostałe krajowe papiery wartościowe,
- 5) polskie i zagraniczne monety wycofane z obiegu,
- 6) polskie i zagraniczne banknoty wycofane z obiegu,
- 7) dzieła sztuki oraz przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej,
- 8) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe):
 - a) emitowane przez Pocztową Kasę Oszczędności,
 - b) emitowane przez inne instytucje krajowe,
 - c) emitowane przez instytucje zagraniczne,
- 9) weksle, czek, skrypty dłużne, listy gwarancyjne, akty notarialne, wyciągi hipoteczne oraz wszelkie dokumenty i pisma o charakterze osobistym itp.
 - a) prawnie nie przedawnione, a opiewające na wierzycieli lub dłużników krajowych i ustalające płatności w kraju,
 - b) opiewające na wierzycieli bądź dłużników zagranicznych lub ustalające płatności za granicą bądź w kraju, lecz z kont cudzoziemców,
 - c) posiadające wartość archiwalną, z uwagi na nasświetlanie stosunków gospodarczych, kulturalnych, społecznych itp.,
 - d) pozostałe, posiadające wartość makulatury,

10) wszelkie inne przedmioty:

- a) posiadające wartość zbywczą w dniu 10 marca 1952 r.,
- b) nie posiadające wartości zbywczej w dniu 10 marca 1952 r.

2. Na równi z oryginalnymi papierami wartościowymi należy traktować papiery i dokumenty wydane zastępczo, poświadczenia o złożeniu tych papierów do depozytu, tytuły sądowe umarzające utracone papiery itp.

3. Komisja sporządza spisy przedmiotów według grup ustalonych w ust. 1. Przedmioty zakwalifikowane do grupy 9 lit. d) należy przekazać jako makulaturę Centrali Odpadków Użytkowych na ogólnych zasadach odpłatności stosowanych przez tę Centralę. Kwoty uzyskane ze sprzedaży makulatury należy przelać na dochód Skarbu Państwa.

Spisy przedmiotów.

§ 4. 1. Spisy winny być sporządzone przez kalkę, osobno dla każdej grupy przedmiotów, podpisane przez członków komisji, opatrzone stemplem lub pieczęcią instytucji. Spisy przedmiotów zakwalifikowanych do grup 8, 9 i 10 oraz przedmiotów z grupy 7 znajdujących się w posiadaniu banków i innych instytucji kredytowych należy sporządzić w 2 egzemplarzach; spisy wszystkich pozostałych grup przedmiotów należy sporządzić w 3 egzemplarzach.

2. Spisy należy sporządzić według wzorów podanych w załączniku do niniejszej instrukcji, a mianowicie:

- 1) grup 1, 7 i 10 według wzoru Nr 1,
- 2) grupy 2 według wzoru Nr 2,
- 3) grup 3 i 4 według wzoru Nr 3,
- 4) grup 5 i 6 według wzoru Nr 4,
- 5) grupy 8 według wzoru Nr 5,
- 6) grupy 9 według wzoru Nr 6.

3. Przedmioty z grup 3, 4, 5 i 6 należy w spisach wyspecyfikować w partiach o identycznych cechach, np. w jednej partii wszystkie odcinki 5% Pożyczki Konwersyjnej o wartości nominalnej zł 100.—, w drugiej — ten sam papier w określonych odcinkach ułamkowych itp.

4. Należności bankowe zabezpieczone na przedmiotach zastawu, uznane za ściągalne z przedmiotów zastawu, należy wyspecyfikować w odpowiednich rubrykach spisów.

5. Jeśli na pokrycie należności bankowych zabezpieczonych prawem zastawu zostaną wyłączone do sprzedaży przedmioty wartościowe z grupy 1 (§ 11), to w rubryce „uwagi” spisu należy odnotować: „wyłączono na pokrycie należności zabezpieczonych zastawem”.

6. Pod ostatnią pozycją spisu należy podać kolejną numerację paczek, w których przedmioty ujęte w tym spisie zostały zapakowane (§ 8).

§ 5. W oddzielnych spisach, bez podziału na grupy, należy zestawzić przedmioty, do których uprawnieni zgłosili swoje prawa w terminie do dnia 8 marca 1952 r. włącznie, lecz których wydanie nie mogło nastąpić:

- 1) z przyczyn przewidzianych przez obowiązujące przepisy prawa dewizowego,
- 2) co do których uprawnienie do odebrania jest zależne od wyniku zawisłego postępowania sądowego,
- 3) wskutek trudności technicznych ze strony instytucji.

Złożenie przedmiotów.

§ 6. 1. Gotówkę stanowiącą depozyt instytucje przełączają na dochód Skarbu Państwa w terminie do dnia 15 października 1952 r.

2. W terminie do dnia 15 października 1952 r. instytucje prześlą przesyłką poleconą lub złożą:

- 1) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez Pocztową Kasę Oszczędności w Centrali Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie,
- 2) książeczki oszczędnościowe (wkładkowe) emitowane przez inne instytucje krajowe w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie,
- 3) książeczki oszczędnościowe emitowane przez instytucje zagraniczne — w Narodowym Banku Polskim.

3. W terminie do dnia 30 listopada 1952 r.:

- 1) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grup 1, 2, 3, 4, 5 i 6 instytucje złożą w najbliższym oddziale Narodowego Banku Polskiego do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depozytów Rzeczowych Skarbu Państwa,
 - 2) z wyjątkiem banków i innych instytucji kredytowych wszystkie pozostałe instytucje złożą przedmioty wyspecyfikowane w spisach grup 7 i 10 lit. a) w najbliższym wydziale finansowym prezydium rady narodowej,
 - 3) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grupy 7 banki i inne instytucje kredytowe zaoferują Naczelnej Dyrekcji Muzeów Państwowych, podając jednocześnie obciążenia, jakie ciążą na tych przedmiotach z tytułu zastawu. Jeśli Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi zainteresowanie zaoferowanymi przedmiotami i wyrazi zgodę na pokrycie należności zabezpieczonych zastawem, to przedmioty te należy postawić jej do dyspozycji. Jeśli Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi brak zainteresowania zaoferowanymi przedmiotami, to należy skorygować kwalifikacje przez wyprowadzenie tych przedmiotów ze spisów grupy 7 i dodatkowe wniesienie ich na spisy grupy 10 lit. a) z jednoczesnym dokonaniem odpowiednich adnotacji w rubrykach „uwagi” spisów,
 - 4) przedmioty wyspecyfikowane w spisach grupy 9 lit. a) instytucje prześlą przesyłką poleconą lub złożą w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie, a przedmioty wyspecyfikowane w grupie 9 lit. b) instytucje przełączą do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego. Przedmioty wyspecyfikowane w grupie 9 lit. c) instytucje przełączą do Archiwum Państwowego,
 - 5) przedmioty zakwalifikowane do grupy 10 lit. b), którymi z uwagi na ich charakter mogą interesować się jednostki państwowe, instytucje przełączą nieodpłatnie za pokwitowaniem właściwym jednostkom, pozostałe zaś przedmioty zaoferują do nieodpłatnego przekazania za pokwitowaniem najbliższemu referatowi (wydziałowi) społeczno-administracyjnemu prezydium powiatowej lub miejskiej rady narodowej.
4. Przedmioty należy złożyć opakowane. Równocześnie należy złożyć oddzielnie od przedmiotów wszystkie egzemplarze sporządzonych spisów (§ 4).

§ 7. W terminie do dnia 31 października 1952 r. instytucje:

- 1) przełączą do depozytu otwartego na rzecz osób uprawnionych w Banku Handlowym w Warszawie S. A. przedmioty, o których mowa w § 5 pkt 1, z zastrzeżeniem pobrania przed wydaniem i odprowadzenia na rzecz instytucji wyspecyfikowanych należności,
- 2) przełączą do depozytu otwartego na rzecz osób uprawnionych w Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego przedmioty, o których mowa w § 5 pkt 2,

z zastrzeżeniem pobrania przed wydaniem i odprowadzenia na rzecz instytucji wyspecyfikowanych należności,

3) wydadzą osobom uprawnionym przedmioty, o których mowa w § 5 pkt 3, po uprzednim pobraniu należności instytucji.

Opakowanie przedmiotów.

§ 8. 1. Przedmioty ulegające złożeniu (§ 6) winny być opakowane według grup w skrzynki, paczki, worki, pudełka lub koperty bądź powiązane sznurkiem w sposób wykluczający wypadnięcie lub wyjęcie ich bez uprzedniego rozpakowania.

2. Drobne przedmioty wartościowe winny być opakowane w skrzynki drewniane, dostatecznie mocne, z wiekiem na zawiasach wewnętrznych, zamknięte na zamki lub kłódki.

3. Papiery wartościowe mogą być powiązane sznurkiem z przędzy, bez opakowania, z tym jednak że na spód i na wierzch paczek zostaną położone sztywne kartony dla ochrony przed uszkodzeniem papierów.

4. Przedmioty o dużej objętości, jak np. maszyny do pisania i liczenia, mogą być opakowane w drewniane klatki.

5. Na opakowaniu lub na kartce, naklejonej w sposób trwały na opakowaniu, należy umieścić napis pismem maszynowym lub atramentem, zawierający pełną nazwę instytucji, kolejny numer grupy przedmiotów znajdujących się w opakowaniu i kolejny numer paczki.

Przyjęcie złożonych przedmiotów.

§ 9. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego, Powszechna Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank Handlowy S. A. w Warszawie, wydziały finansowe prezydiów rad narodowych obowiązane są komisyjnie sprawdzić zawartość paczek z przedłożonymi spisami, a po stwierdzeniu zgodności przedmioty przyjąć.

2. Odbiór przedmiotów należy pokwitować na wszystkich egzemplarzach przedłożonych spisów. Pierwsze egzemplarze spisów należy wydać instytucji jako dowód złożenia przedmiotów, pozostałe egzemplarze zatrzymać.

Należności instytucji.

§ 10. 1. Nie ściągnięte do dnia 8 marca 1952 r. włącznie należności za przechowanie ruchomości, papierów wartościowych i dokumentów będących przedmiotem przechowania należy uznać za nieściągalne.

2. Należności banków i innych instytucji kredytowych zabezpieczone na przedmiotach zastawu, co do których uznano, że nie mogą być zaspokojone z przedmiotu zastawu, należy spisać na straty, o ile nie są one ściągane w drodze regresu do zastawców.

3. Za nadające się do upłynnienia należy uważać te przedmioty, które w dniu 10 marca 1952 r. posiadały wartość zbywczą.

4. Należności zabezpieczone na przedmiotach zastawu, ujętych w spisach grupy 7, banki i inne instytucje kredytowe pokrywają z kwot uzyskanych od Naczelnej Dyrekcji Muzeów Państwowych.

5. Należności zabezpieczone na przedmiotach zastawu zakwalifikowanych do grup 1 i 10 lit. a), a uznane za nadające się do zaspokojenia z przedmiotów zastawu, banki i inne instytucje kredytowe pokrywają w pierwszej kolejności ze sprzedaży przedmiotów zakwalifikowanych do grupy 10 lit. a). Jeśli wartość zbywczą przedmiotów z grupy 10 lit. a) nie pokryje tych należności, wówczas

z przedmiotów objętych grupą 1 danego banku względnie innej instytucji kredytowej można wyliczyć do sprzedaży taką ilość przedmiotów wartościowych, jaka będzie potrzebna dla pełnego pokrycia należności.

Dalsza segregacja i upłynnienie przedmiotów.

§ 11. 1. Powszechna Kasa Oszczędności i Bank Gospodarstwa Krajowego, każde we własnym zakresie, ewidencyjnie ustala według stanu z dnia 10 marca 1952 r. ogólne sumy przypadające do wypłaty z książeczek oszczędnościowych (wkładkowych), które przeszły na własność Państwa. Przekazanie tych sum na dochód Skarbu Państwa nastąpi w terminach wykonania art. 33 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. z 1948 r. Nr 52, poz. 410 i z 1951 r. Nr 31, poz. 240). Książeczki oszczędnościowe (wkładkowe), z których wypłaty nie są na razie dokonywane, należy przekazać z ich wykazem do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depozytów Rzeczowych Skarbu Państwa przy Narodowym Banku Polskim w Warszawie w terminie do dnia 15 października 1952 r.

2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego odesła przedmioty z grup 1, 2, 3, 4, 5 i 6 z jednym egzemplarzem spisów do dyspozycji Komisji Likwidacyjnej Depozytów Rzeczowych Skarbu Państwa przy Narodowym Banku Polskim w Warszawie.

3. Wydziały finansowe prezydiów rad narodowych w terminie do dnia 31 grudnia 1952 r. zaofertują Naczelnej Dyrekcji Muzeów Państwowych przejęcie przedmiotów wyspecyfikowanych w spisach grupy 7. Jeśli Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi zainteresowanie zaofertowanymi przedmiotami, to należy je postawić do jej dyspozycji. Jeśli natomiast Naczelna Dyrekcja Muzeów Państwowych zgłosi brak zainteresowania zaofertowanymi przedmiotami, to należy skorygować kwalifikację przez wyprowadzenie tych przedmiotów ze spisów grupy 7 i dodatkowe wniesienie ich na spisy grupy 10 lit. a) z jednoczesnym dokonaniem odpowiednich adnotacji w rubrykach „uwagi” spisów.

4. Banki i inne instytucje kredytowe oraz wydziały finansowe prezydiów rad narodowych, każde we własnym zakresie, sprzedadzą przedmioty z grupy 10 lit. a), a uzyskane ze sprzedaży kwoty przekażą na dochód Skarbu Państwa, po uprzednim potrąceniu należności bankowych i innych instytucji kredytowych zabezpieczonych prawem zastawu.

5. Przedmioty nie sprzedane w terminie do dnia 28 lutego 1953 r. należy uznać za niemożliwe do upłynnienia i postąpić z nimi zgodnie z przepisem § 6 ust. 3 pkt 5.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego zainkasuje nie przedawnione weksle, czeki i inne dokumenty (§ 6 ust. 3 pkt 4), a uzyskane z inkasa kwoty, po potrąceniu swej prowizji i kosztów, przekaże na dochód Skarbu Państwa.

7. W rubrykach „uwagi” spisów należy odnotować wysokość kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów lub nazwę instytucji, której przedmioty zostały nieodpłatnie przekazane.

Tryb sprzedaży przedmiotów.

§ 12. 1. Przedmioty z grupy 10 lit. a) należy oddać do sprzedaży sklepom komisowym Miejskiego Handlu Detalicznego (MHD) za ceny ustalone przez rzeczoznawców MHD, za wyjątkiem przedmiotów, które uległy przeniesieniu ze spisów grupy 7 (§ 6 ust. 3 pkt 3 i § 11 ust. 3). Przedmioty przeniesione ze spisów grupy 7 do grupy 10 lit. a) należy oddać do sprzedaży Przedsię-

biorstwu Państwowemu „Desa” — Dzieła Sztuki i Antyki za ceny ustalone przez rzeczoznawców tego przedsiębiorstwa.

2. Przedmioty z grupy 1, zatrzymane przez banki i inne instytucje kredytowe na pokrycie należności zabezpieczonych prawem zastawu (§ 10), należy zaoferować do sprzedaży jednej z jednostek wymienionych w rozporządzeniu Ministrów: Finansów, Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie reglamentacji niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny (Dz. U. Nr 62, poz. 426). Ewentualną nadwyżkę, jaka pozostanie z sumy uzyskanej

ze sprzedaży po potrąceniu należności zabezpieczonych zastawem, należy przekazać na dochód Skarbu Państwa.

3. Wszystkie kwoty, należne Skarbowi Państwa w związku z wykonaniem niniejszej instrukcji, należy wpłacać na dochód Budżetu Centralnego Cz. 12, Dział 5, Rozdział 23 § 8.

Spisanie przedmiotów z ewidencji.

§ 13. Dowody złożenia (§ 9) bądź sprzedaży lub nieodpłatnego przekazania przedmiotów (§ 11) stanowią dla instytucji podstawę do skreślenia tych przedmiotów ze swojej ewidencji.

- Wzór 1.** Grupa 1. Wyroby z kruszców szlachetnych i drogich kamieni (biżuteria).
 Grupa 7. Dzieła sztuki oraz przedmioty o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej.
 Grupa 10. Wszelkie inne przedmioty:
 a) posiadające wartość zbywczą w dniu 10 marca 1952 r.
 b) nie posiadające wartości zbywczej w dniu 10 marca 1952 r.

Nr depozytu instytucji	Szczegółowy opis przedmiotu (rodzaj, cechy szczególne, waga itp.)	Ilość	Należności zabezpieczone zastawem	U w a g i

Wzór 2. Grupa 2. Zagraniczne papiery wartościowe.

Państwo	Nr depozytu instytucji	Rodzaj papieru	Emisja	Seria i Nr papieru	O d c i n k i		Ogólna wartość nominalna w walucie zagranicznej	U w a g i
					o wartości	ilość		

- Wzór 3.** Grupa 3. Krajowe papiery wartościowe emitowane przez Państwo lub związki samorządowe.
 Grupa 4. Krajowe papiery wartościowe emitowane nie przez Państwo lub związki samorządowe.

Rodzaj papieru	Emisja	O d c i n k i		Ogólna wartość nominalna	U w a g i
		o wartości	ilość		

- Wzór 4.** Grupa 5. Polskie i zagraniczne monety wycofane z obiegu.
 Grupa 6. Polskie i zagraniczne banknoty wycofane z obiegu

Nazwa monet względnie banknotów	Wartość	Ilość	U w a g i

Wzór 5. Grupa 8. Książeczki oszczędnościowe (wkładkowe).

Lp.	Instytucja emitująca	Nr książeczki oszczędnościowej	Ostatnie saldo	U w a g i

Wzór 6. Grupa 9. Weksle, чеki, skrypty dłużne, listy gwarancyjne, dowody zabezpieczające prawa własności, wyciągi hipoteczne itp., wszelkie dokumenty i pisma o charakterze osobistym itp.

Szczegółowy opis dokumentu	U w a g i